

Rede uitgesproken door Peer Zalm, lid van het VIS-college, bij het afscheid van Paul Zuidweg van het Nat.Lab.

Met veel genoegen heb ik de uitnodiging aanvaard om vandaag iets te zeggen over de verdiensten van Paul. Dan heb ik het niet over zijn salaris of het werk dat tot zijn inkomen geleid heeft, want daar was al iemand anders voor. Ik benijd hem die taak overigens niet, want als je een terugblik geeft over iemands loopbaan – en wij spreken hier van een loopbaan want van een carrière is pas sprake bij voldoende hoog stijgen - zijn er onvermijdelijk twee valkuilen: ofwel het slachtoffer weet zelf veel beter wat er echt gebeurd is ofwel je onthult feiten die het slachtoffer verborgen had willen houden.

Nee, ik zal het vandaag uitsluitend hebben over de verdiensten van Paul voor de Vereniging tot Instandhouding van Sinterklaas, kortweg het VIS-college, waarbinnen Paul een sleutelrol vervulde.

Iedereen weet dat Sint Nicolaas rondom 5 december het afgelopen Nat.Lab.-jaar constructief kritisch evalueert. Dat wil niet zeggen dat hij de rest van het jaar afwezig is. Ja, geestelijk af en toe een beetje Buiten het "seizoen" kickt Niek af van zijn taai-taaie speculatie verslaving en laat zich vertroetelen door zijn jonge pietjes. Of dacht U dat Amerikaanse priesters daarop het alleenrecht hadden? Zwarte Pieten zijn trouwens Marokkaanse knapen dus dit zalm roze gewaad van mij is wel heel Fortuyn-lijk gekozen. Terwijl de Goedheiligman relaxt moet er natuurlijk wel kopij gemaakt worden voor de volgende beoordelingsronde en dat doet het VIS-college.

Of liever gezegd: die gaan bij elkaar zitten onder het genot van een drankje en een hapje en halen herinneringen op. Op zich zou dat tot niks leiden als er niet iemand aantekeningen maakte van bruikbare opmerkingen tijdens zo'n slamppartij. En dat was Paul. Na een aantal van zulke sessies maakte hij dan een uitdraai van die in een zwart opschrijfboekje genoteerde flauwekul en dan bleek er nooit enige samenhang of een logische lijn in te zitten. Vervolgens trok hij zich een avond terug en dan was er opeens een prachtige tekst die zowel spits als puntig was en waarin weinig van de originele chaos meer was terug te vinden.

Nu is, achteraf bezien, grappige teksten schrijven niet echt moeilijk want je kan dat gewoon leren. Ik zal U een stoomcursus geven. Allereerst moet je de tweede of derde betekenis van een woord kennen om die te kunnen misbruiken. Dat is te trainen.

Maakt, bijvoorbeeld, de weerman gewag van "zware windstoten" oefen U er dan in om daarbij direct de associatie met aan overgewicht lijdende, flatulerende, blonde dellen te maken. Zegswijzen omdraaien geeft vaak verbluffend diepe inzichten naast verrukkelijke flauwekul. Zo komt de kater niet alleen altijd later maar is hij de gramschap der druiven. Verder: zoek altijd het absurde in de waarheid middels een overtrokken vergelijking. Bijvoorbeeld: iemand nodig hebben is zoiets als een parachute nodig hebben want als ie er niet meteen is, is de kans groot dat je hem nooit meer nodig hebt! Tenslotte: in elke situatie zit humor als je die maar vanuit de juiste hoek bezieet. Het is toch prachtig als je cardioloog zegt "Ik wou dat U eerder was gekomen!" terwijl zijn spreekuur een wachttijd van drie maanden telt.

Dus om zijn teksten alleen is het niet dat Paul zo bijzonder is. Hij heeft meer in zijn mars. Het unieke vermogen om een boodschap met humor op muziek te zetten, wat de aanvullende moeilijkheid van metrum, ritme en beperkte ruimte van opbouw met zich mee brengt. Paul verstaat die kunst als geen ander. Mijn bewondering geldt dan ook zijn muziek want die zat en zit er in!

De harmonie van het Nat. Lab. - en ik heb het nu niet over de helaas opgeheven boerenkapel - die harmonie dus werd op muziek gezet door Paul als lid van het VIS- college.

Tijdens het episcopaat van Paul was er in het Nat. Lab. geen wanklank te horen.

Mede daardoor werd het geïnspireerd tot grootse daden en bracht het Compact Cassette en CD voort. Kom daar nu eens om! Nog voor ze iets bij hebben gedragen aan deze rijke culturele traditie verdwijnen groepsleiders en adjuncten naar Product Divisies om carrière te maken. Als het ware voor het zingen de kerk uit zolang er maar genoeg aan hun strijkstok blijft hangen. De symfonie van het weten is vervangen door de kakofonische herrie van het incredible surround

sound Terecht on-ge-loof-e-lijk Een dirigent lijkt bij dit alles te ontbreken zodat iedereen eerste viool of op zijn poot probeert te spelen. Je moet wel betoeterd zijn om daarover de loftrumpet te steken!

Uit elke etude van Paul, die dit alles aan de kaak stelde, blijkt zonneklaar zijn concertmeesterschap. Misstanden werden in up-tempo berijmd en verklankt. De sleutel tot dit succes is dat er door hem best wel eens een kruis ge-mol-d werd als de noot te hoog dreigde te stijgen, dat interesseerde hem geen fluit, maar nooit werd het vals om een gevoelige snaar te raken. Had hij gekozen voor een seculiere roeping in plaats van het ter dienste stellen van zijn talenten aan de Sint, wij zouden over ingenieur P. gesproken hebben in plaats van over die andere nimmer afgestudeerde academische rijmelaar doctorandus P., al maakte die zijn muziek wel zelf.

Want het moet mij van het hart dat Paul heel vaak klassieke muziek gebruikte voor zijn liederen in plaats van een populaire meezinger. Zelf ben ik niet weg van klassieke muziek. **Haydn** is mij te kerks, **List** te bedrieglijk, **Schumann** te laag-bij-de-gronds, **Mahler** te dol, **Handel** te commercieel, **Glass** te doorzichtig en **Bach** is ook niet mijn stroming. En dan dat elitaire gedoe met van die rare Italiaanse termen om de simpelste aanwijzingen te geven:

Con brio betekent natuurlijk gewoon dat het lekker vettig moet klinken. Dus zeg dat dan!

Ma non troppo is daarvan de Zeeuws Meisje variant: "Maar niet te veel!"

Een **fantasia** zegt alleen maar dat het nu eens een keertje geen plagiaat is;

In **g-dur** zegt alleen maar dat het niet uit Brabant of Limburg komt.

In **sotto voce** is met zatte stem, een tic van de componist die met de bezopen uitdrukking **spirituoso** aangeeft het allemaal helemaal toonladderzat te zijn.

Een "**sarabande**" is een 50+ dames dansje en aan de uitleg van "**variazione**" waag ik mij in dit verband maar helemaal niet al kom je met "**con amore**" een heel eind.

Ik moet overigens zeggen dat Paul in zijn liederen wel duidelijke taal sprak en dat allochtone gebrabbel liet voor wat het was.

Overigens, Paul, neem ik aan dat jij al je vers teksten bewaard hebt maar vanzelfsprekend alleen op papier. Ik heb hier twee CD's voor jou met de uitvoeringsversie ervan.

Hiermee wordt het tijd om een einde te maken aan het tromgeroffel en kom ik tot mijn slotakkoord: de zwanenzang van Paul. Die transitie van **allegro molto e vivace** naar **lento** wil niet zeggen dat het in mineur moet besluiten want een finale **trionfoso** is op zijn plaats, al wordt in de Lab top misschien heimelijk gegniffeld dat tenslotte ook voor deze lastpost nu de Last Post zal klinken. Ondertussen zullen wij hem opnemen in onze kring, al mag hij nog even bij U achter blijven voor een waardig afscheid.

September 2002